

gyászat is így írt 1863-ban, a katarógus megjelenésekor: *E nagy fáradsággal készült könyvjegyzéket Semmelweis Ignác tanár kitaró munkásságának köszönjük, ki mint a könyvtár gondnoka, azt az előbbi bérszállásáról az egyetem épületébe szállítván, a főtnevezett jegyzék által rendbe hozta és közhasznúvá tette.*

A jegyzék az első kötetben betűrendben sorolja fel a könyveket és folyóiratokat. Kiderül a jegyzékből, hogy a könyvtárnak sok fontos külföldi folyóirat járt. Megtalálhatjuk a betűrendes katalógusban a nagy orvosnak a gyermekágyi lázról írt német nyelvű könyvét is: *Die Aethiologie, der Begriff und die Prophylaxe des Kindbettfiebers. Pest, 1861.* A katalógus második részében a művek szakcsoportosításban szerepelnek.

Bizonyára indokoltnak látszik az a feltevésünk, hogy Semmelweis azért is vállalta szívesen az orvoskari könyvtár vezetését, hogy mielőbb hozzájuthasson azokhoz a folyóiratokhoz és könyvekhez, amelyek reflektálnak nagy jelentőségű felfedezésére. Természetesen ez a körülmény nem csökkenti könyvtárosi munkájának értékét.

Pesti tartózkodása során más könyvtárakkal, így a Magyar Tudományos Akadémia könyvtárával is kapcsolatba került. Erről írásos dokumentum maradt fenn. Nagy jelentőségű felfedezését összefoglaló német nyelvű művét megküldte az Akadémia könyvtárának. Íme, egy jellemző idézet a kísérőlevélből, amelyben szinte mentegetőzik a könyv német nyelve miatt:

Az emberiség iránti kötelesség parancsolta most már elméletemet még egyszer kifejtetni, s az ellene felhozott vádnak semmiségét kimutatni — mit az itt felmutatott, — s tekintve a közönségre, melyre hatnom kellett, szükségképp németül írt munkába tellyesíték.

Fogadja a tekintetes Akadémia könyvtára számára munkámat, mint a legőszintébb tiszteletem jelét.

Semmelweis Ignác egyetemi tanár

Semmelweis Ignác könyvtár-gondnoki tisztségét egészen 1865. augusztus 14-én Bécsben bekövetkezett haláláig viselte.

Batári Gyula

Munka- és alkotóerejének teljében tragikus szerencsétlenség következtében elhunyt Simon Mária Anna, a Magyar Tudományos Akadémia Könyvtárának csoportvezetője, aki könyvtárosi pályafutását az Országgyűlési Könyvtárban kezdte 1951-ben, majd 1953-tól két évig a Pedagógiai Főiskola könyvtáros tanszékén, 1955 és 1960 között pedig az Országos Széchényi Könyvtár módszertani osztályán dolgozott.

A könyvtáros társadalom által ismert és számon tartott sokrétű munkásságának fő mozgatója hivatás- és emberszeretete, legkiemelkedőbb eredménye az akadémiai könyvtári hálózatban csaknem egy évtizeden át végzett szervezési és módszertani tevékenysége volt. Az akadémiai intézeti könyvtárak hálózattá szervezésének kezdetén vette át munkakörét. Az akadémiai intézeti könyvtárak zöme akkor még a korszerű könyvtári munka minimális személyi és tárgyi feltételeivel is alig rendelkezett. Simon Mária Anna egyfor-

Simon Mária Anna

ma energiával és tapintattal segített a nem egy helyen még kezdetlegesen végzett könyvtári aprómunkákban éppúgy, mint a nagy és bonyolult problémáknak a fejlődést egyengető megoldásában. Küzdött azért, hogy a kutatóintézeti könyvtárak kivívthassák az intézetekben méltó helyüket, és megkapják a támo-

gatást a könyvtári és dokumentációs tevékenység kívánatos fejlesztéséhez.

Kiterjedt, fáradságos munkaköre szoros tartozékának érezte a hazai könyvtári ügy időszéri problémái iránti érdeklődést, a külföldi szakmai eredmények gondos figyelemmel kísérését, a szakmai szervezetekben és testületekben vállalt közreműködést éppúgy, mint a pályájának kezdetétől fogva folyamatosan — többek közt a *Könyvtárosban* is — kifejtett szakirodalmi tevékenységet. Egyéni kutatási érdeklődése a dokumentációs és információs szolgáltatások elméleti problémáira és azok korszerű alkalmazására irányult. Az említett témakörben tervezett kéthónapos franciaországi tanulmányútjára halála miatt már nem kerülhetett sor. Segítette a fiatal intézeti könyvtárosok szakmai fejlődését csakúgy mint a hálózatban előfordult besorolási, bérezési és szociális problémák minél kedvezőbb megoldását is.

Dr. Farkas Istvánné